

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน ระดับชั้น
อนุบาล 3 ขวบ (ห้อง 3/2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลลำไทรใหม่

ผู้วิจัย

นางสาวชุตติมาพร ชื่นพงษา

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

รายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์นครราชสีมา)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน ระดับชั้น
อนุบาล 3 ขวบ (ห้อง 3/2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสำโรงใหม่

ผู้วิจัย

นางสาวชุตติมาพร ชื่นพงษา

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

รายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์นครราชสีมา)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชื่อเรื่อง การแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน ระดับชั้นอนุบาล
3 ขวบ (ห้อง 3/2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลลำไทรใหม่

ชื่อผู้วิจัย นางสาวชุตติมาพร ชื่นพงษา
ปีที่ทำวิจัย ปีการศึกษา 2561

บทนำ

ความสำเร็จการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาและเสริมสร้างคุณภาพของคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และการที่บุคคลจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมในหลายๆด้าน โดยเฉพาะการฝึกฝนตนเองให้มีความสามารถทั้งในด้านความรู้และทักษะต่างๆ รวมไปถึงการมีบุคลิกภาพ ความคิดความเชื่อที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ เนื่องจากสังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การปรับตัวหรือการพัฒนาบุคลิกภาพให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งช่วงอายุปฐมวัยเป็นช่วงวัยที่สำคัญที่สุดสำหรับพัฒนาการของชีวิต ประสบการณ์และการเรียนรู้ที่เด็กได้รับในช่วง 6 ปีแรกของชีวิต จะมีผลต่อการวางรากฐานที่สำคัญต่อบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ อีริกสัน (Erikson, 1975 : 220 – 222 ; อ้างอิงใน อุทัย บุญโท, 2544 : บทนำ) ได้กล่าวถึงการเสริมสร้างความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองของเด็กที่ควรตระหนักว่าถ้าเด็กมีโอกาสทำสิ่งต่าง ๆ และได้รับการยอมรับผู้ใหญ่ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหา เปิดโอกาสให้เด็กลองทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองย่อมเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็กได้ ตรงกันข้ามถ้าผู้ใหญ่ไปสกัดกั้นความอยากรู้ของเด็กก็จะเป็นการสกัดกั้นความเชื่อมั่นตนเองของเด็กด้วย

ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคุณลักษณะที่เด็กควรได้รับการส่งเสริมเพราะเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาบุคลิกภาพที่จะส่งผลให้เด็กมีความเป็นตัวของตัวเอง กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ และมีความมั่นใจที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จตามที่ต้องการ กล้ากระทำ กล้าเผชิญเหตุการณ์ รวมทั้ง สามารถจัดการกับปัญหาในชีวิตของตนเองได้

จากการที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลลำไทรใหม่โดยทำการสอนในระดับชั้นอนุบาล 3 ขวบ (ห้อง3/2) มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 11 คน มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม และส่งเสริมทักษะทางวิชาการให้กับเด็ก ผู้วิจัยได้มีการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กตลอดระยะเวลาที่ทำการสอนพบว่าเด็กในห้องเรียน 1 คนคือ เด็กชายเชียววัฒน์ ด้วงไม้ (น้องสตางค์) เป็นเด็กที่มีพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน จึงเป็นเหตุผลให้ครูผู้สอนคิดที่จะแก้ปัญหาพฤติกรรมการไม่กล้าพูดหน้าชั้นเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าพูดกล้าคุยกับคุณครูและเพื่อนและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

ความเป็นมาของปัญหา

1.การพัฒนาคุณภาพนักเรียนระดับปฐมวัยจะต้องเตรียมความพร้อมและส่งเสริมพัฒนาการในทุกๆด้าน เพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในการศึกษาระดับสูงขึ้นไป และเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีคุณภาพ มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก สามารถแก้ปัญหาต่างๆในชีวิตประจำวันได้และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่าง มีความสุข

2.จากการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์และให้นักเรียนออกมาพูดคำและประโยคสั้นๆหน้าชั้นเรียน จะมีนักเรียนจำนวน 1 คน คือ เด็กชายเชียววัฒน์ ด้วงไม้ (น้องสตางค์) ไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน ทำให้ครูไม่สามารถประเมินพฤติกรรมและพัฒนาการของนักเรียนได้ นอกจากนี้นักเรียนจะโดนเพื่อนล้อว่าไม่เก่ง ขี้อาย ซึ่งจะทำให้เด็กเสียใจและขาดความมั่นใจเพิ่มขึ้นและอาจส่งผลให้นักเรียนมีความรู้สึกไม่ดีต่อภาษาไทยได้

3.ครูปฐมวัยเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะส่งเสริมและจัดประสบการณ์ให้นักเรียนเก่ง ดี และมีสุข ดังนั้น การศึกษาค้นคว้าและหาแนวทางใหม่ๆ มาปรับปรุงการสอนและแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็ก จึงเกิดขึ้น โดยการจัดประสบการณ์ให้นักเรียนในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เพื่อช่วยแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียนของนักเรียนและปลูกฝังให้นักเรียนรักและมีความรู้สึกที่ดีต่อภาษาไทยอีกทั้งเป็นการปูพื้นฐานทักษะการพูดภาษาไทยให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในระดับสูงต่อไป

พฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสม จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ทำให้สามารถเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม กล้าฟันฝ่าอุปสรรค ปัญหา และยังทำให้เป็นบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเอง ได้ในสิ่งที่ต้องการ และบุคคลที่พบเห็นจะให้เกียรติมากขึ้น จอร์นสัน (Johnson, 2004) กล่าวว่า การที่คนเราจะเริ่มเปลี่ยนแปลงไปสู่พฤติกรรมการแสดงออกนั้น จะต้องตระหนักไว้เสมอว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นจะทำให้คนใกล้ชิดหรือคนที่เกี่ยวข้องแสดงพฤติกรรมโต้ตอบในท่าทางลบต่อการเปลี่ยนแปลงนั้นได้ เนื่องจากถ้าเราไม่เคยมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกแล้วไปแสดงออกเลย การเปลี่ยนแปลงนั้นยากที่ผู้ใกล้ชิดหรือคนที่เกี่ยวข้องจะยอมรับได้เนื่องจากพวกเขาจะคุ้นเคยกับสิ่งที่เราเป็น ได้รับในสิ่งที่ต้องการ ความกลัวว่าจะสูญเสียเราจากไปจากการกระทำนั้น ซึ่งเราไม่ควรจะย่อท้อหรือเปลี่ยนใจที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง เนื่องจากเราอาจจะไม่สามารถที่จะไม่ใส่ใจคนที่เรารัก หรือคนที่สำคัญในชีวิตของเราได้ อย่างไรก็ตามพฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นคุณสมบัติที่สามารถปลูกฝังและพัฒนาให้เกิดขึ้นได้ในตัวบุคคลให้มีการกล้าแสดงออกที่ถูกต้อง และเหมาะสมได้ ทำให้บุคคลเรียนรู้ที่จะเป็น “ผู้ชนะ” ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างแท้จริง

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การที่บุคคลมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ช่วยทำให้มีบุคลิกที่ดีขึ้น สามารถปรับตัว มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก กล้าพูดต่อหน้าผู้อื่น กล้าเข้าร่วมกิจกรรม ได้รับการยอมรับจากเพื่อน มีผลการเรียนที่ดีขึ้น และการมีพฤติกรรมที่กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมยังเป็นพื้นฐานทำให้สามารถปรับตนเองให้อยู่ในสังคม เป็นคนเก่ง คนดี ได้อย่างมีความสุข ประสบผลสำเร็จทั้งด้านการเรียนและการดำเนินชีวิตประจำวันต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าพูดหน้าชั้นเรียนดีขึ้น
- 2.เพื่อให้นักเรียนนำทักษะที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน ระดับชั้นอนุบาล 3 ขวบ (ห้อง 3/2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสำโรงใหม่ สารระการเรียนรู้ เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง อร่อยผักผลไม้ สารที่ควรเรียนรู้ เรื่อง ผักและผลไม้มีหลายรสชาติ

2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียนระดับชั้นอนุบาล 3 ขวบ (ห้อง 3/2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสำโรงใหม่ สารระการเรียนรู้ เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วยการเรียนรู้เรื่อง อร่อยผักผลไม้ สารที่ควรเรียนรู้ เรื่อง ผักและผลไม้มีหลายรสชาติระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร/ กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นอนุบาล 3 ขวบ (ห้อง 3/2) จำนวน 1 คน คือ เด็กชายเชียววัฒน์ ด้วงไม้ (น้องสตางค์)

2. ด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น : จัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ฝึกทักษะการออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

ตัวแปรตาม : ความกล้าแสดงออกในการพูดหน้าชั้นเรียน

3. ด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้การวิจัยคือสารระการเรียนรู้ เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วยการเรียนรู้เรื่อง อร่อยผักผลไม้ สารที่ควรเรียนรู้ เรื่อง ผักและผลไม้มีหลายรสชาติ เช่น ผลไม้บางชนิดจะมีรสชาติที่เป็นรสเปรี้ยว ผลไม้บางชนิดจะมีรสชาติที่เป็นรสหวาน และผักบางชนิดจะมีรสชาติที่จัด

ระยะเวลาในการทำวิจัย

ระหว่างเดือนธันวาคม 2561 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ 2562 โดยใช้ แบบประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

คำศัพท์ 1 การแก้ปัญหา หมายถึง ปัญหาที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขปัญหา หากไม่แก้ปัญหาก็ไม่สามารถดำเนินงานต่อไปได้ ควรมีการวางแผนเพื่อรับมือกับปัญหาเดิมที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต

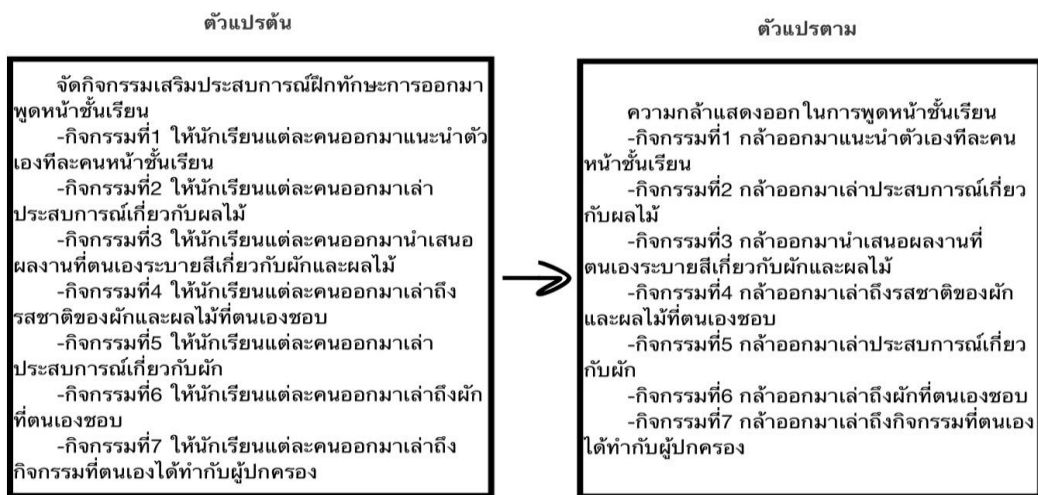
คำศัพท์ 2 พฤติกรรม หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำ แสดงออกมา ตอบสนอง หรือโต้ตอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่งโดยที่ผู้อื่นสามารถสังเกตได้

คำศัพท์ 3 ไม่กล้า หมายถึง รู้สึกกลัวหรือแสดงอาการหวาดกลัวที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เคลลี (Kelley) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีกล้าแสดงออกเป็นทฤษฎีการตอบสนองทางพฤติกรรมศาสตร์แบบหนึ่งที่น่ามาใช้มากโดยการจัดโปรแกรมการฝึกอบรมให้แก่ผู้ที่มีความประสงค์จะปรับพฤติกรรมของเขาเรียกว่า ทฤษฎีการป้องกันสิทธิ คือเป็นการแสดงสิทธิพึงมีพึงได้ของตนเองโดยไม่เป็นการล่วงละเมิดหรือก้าวก่ายสิทธิของผู้อื่นและการแสดงออกที่เหมาะสมในสถานการณ์ทางสังคมหลายๆด้านเป็นการสอนให้บุคคลมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เหมาะสมด้วย ซึ่งจริง ๆ แล้วนอกจากพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เหมาะสมแล้วบุคคลอาจตอบสนองสถานการณ์ต่างๆได้อีก 2 ลักษณะ คือ พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกและพฤติกรรมก้าวร้าว

ทฤษฎีค่านิยมของ โรคิช (Rokeach) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นความเชื่อทั้งหลายที่มีร่วมกันเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำหรือสิ่งที่ควรห้ามด้านวิถีปฏิบัติทั้งหลายที่เป็นอุดมคติและจุดหมายปลายทางทั้งหลายที่เป็นอุดมคติในการมีชีวิตอยู่ โดยที่มนุษย์ใช้ความเชื่อและการปฏิบัติตามความเชื่อในทิศทางที่สอดคล้องกับแรงจูงใจในการดำรงอยู่และเพิ่มความนับถือตนเองมากขึ้น จะเห็นว่า ความเชื่อค่านิยมเจตคติสิ่งต่างๆเหล่านี้ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมต่างๆตามสถานการณ์ต่างๆ ด้วย

ตัวอย่างแผนภาพกรอบแนวคิดการวิจัย

ลักษณะของพฤติกรรมกล้าแสดงออก

บุคคลจะมีลักษณะของพฤติกรรมกล้าแสดงออกนั้น สามารถแสดงออกเป็นได้หลายลักษณะมีผู้เสนอแนวความคิดดังต่อไปนี้

Large and Jakubowski (1970, อ้างใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2541) ได้แบ่งลักษณะของ พฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็น 6 ลักษณะ ดังนี้

1. การกล้าแสดงออกขั้นพื้นฐาน (Basic Assertion) เป็นการแสดงออกเพื่อรักษาสีทธิ ตลอดจนความเชื่อความรู้สึกและความคิดเห็น โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยทักษะทางสังคมอื่นๆ เช่น ความเข้าใจ การเผชิญหน้า การชักจูงใจ เป็นต้น

2. การกล้าแสดงออกในลักษณะเข้าใจ (Empathic Assertion) บ่อยครั้งที่คนเรามีความต้องการที่จะแสดงออกถึงความรู้สึกหรือความต้องการที่มากกว่า การแสดงออกอย่างปกติวิสัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อ

ต้องการที่จะสื่อให้รู้ถึงความรู้สึกเข้าอกเข้าใจที่มีต่อบุคคลอื่น การกล้าแสดงออกในลักษณะเข้าอกเข้าใจ จึงสมควรที่จะนำมาใช้ลักษณะของประโยคที่แสดงถึงความรู้สึกดังกล่าวจะประกอบด้วย ประโยคที่บอกถึงการรับรู้สภาพการณ์ หรือความรู้สึกของบุคคลอื่น และตามด้วยประโยค ที่ยืนยันถึงสิทธิของผู้พูด

3. การกล้าแสดงออกในลักษณะของการเพิ่มระดับ (Escalating Assertion) ในการแสดงพฤติกรรมกล้าแสดงออกนั้น ควรแสดงความรู้สึกทางลบให้น้อยที่สุด ในขณะที่เดียวกันก็ให้ได้ผลตามที่ต้องการ แต่ถ้าแสดงออกและลักษณะเช่นนี้แล้วยังถูกละเมิดสิทธิส่วนบุคคลผู้ที่ละเมิดสิทธิจึงควรค่อยๆเพิ่มระดับความเข้มข้นของพฤติกรรมการกล้าแสดงออกขึ้นไป หรืออาจจะใช้การเน้นความมั่นคงของการพูดของตนเองได้ โดยไม่จำเป็นต้องเพิ่มระดับของการกล้าแสดงออก จนอาจจะมีลักษณะใกล้เคียงกับความก้าวร้าว

4. การกล้าแสดงออกในลักษณะการเผชิญหน้า (Confrontive Assertion) เป็นการกล้าแสดงออกที่ใช้เมื่อเห็นคำพูดและการกระทำของบุคคลนั้นไม่ไปด้วยกัน ลักษณะของการกล้าแสดงออกลักษณะนี้ จะบอกอย่างเป็นวัตถุวิสัยว่า อะไรที่บุคคลได้พูดว่าจะทำและอะไรที่บุคคลนั้นได้กระทำไปจริงๆและหลังจากนั้นจะบอกถึงสิ่งที่ต้องการการแสดงออกนี้เป็นการพูดไปตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นโดยไม่มีเกรงใจหรือประเมินค่าใดใดทั้งสิ้น

5. การกล้าแสดงออกในลักษณะของการใช้ภาษาผม/ดิฉัน (I-Language Assertion) ภาษา ผม/ดิฉัน นี้มีประโยชน์อย่างมากต่อการแสดงออกถึงความรู้สึกทางลบไม่ว่าความรู้สึกนั้นจะเกิดจากผู้ใดผู้หนึ่งพยายามจะเข้ามายุ่ง เกี่ยวกับความรู้สึกหรือสิทธิส่วนบุคคลของเขาตลอดจนความรู้สึกทางลบ อันเกิดจากที่ผู้อื่นพยายามยึดเยียดและความคาดหวังของตนให้เขาซึ่งประกอบด้วยประโยค 4 ประโยค คือ

1. ประโยคที่บอกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (ผู้พูดบอกว่าพฤติกรรมของบุคคลอย่าง ชัดเจน)
2. ประโยคที่บอกถึงผลที่เกิดขึ้น (ผู้พูดบอกว่าพฤติกรรมของบุคคลมีผลต่อชีวิต หรือ ความรู้สึกของเขายังเป็นรูปธรรม)
3. ประโยคที่แสดงถึงความรู้สึก (ผู้พูดบอกถึงความรู้สึก)
4. ประโยคที่บอกถึงสิ่งที่อยากให้เกิดขึ้น (ผู้พูดบอกว่าเขาต้องการอะไร)

6. การกล้าแสดงออกและการชักจูง (Assertion and Persuasion) บ่อยครั้งที่เราต้องการเสนอความคิดเห็นให้เป็นที่ยอมรับในที่ประชุมหรือกลุ่ม โดยไม่แสดงความ ก้าวร้าวออกมาซึ่งวิธีการที่จะความคิดเห็นในกลุ่มให้ได้ผลนั้นจะต้องพิจารณา 2 ปัจจัยหลัก คือ เวลาและลักษณะของประโยคที่พูด ซึ่งแสดงความจริงใจของผู้พูด

จากแนวคิดที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะของพฤติกรรมกล้า แสดงออกเป็นความสามารถของบุคคลในการรักษาสีติ ความเชื่อ ความรู้สึก ความคิดเห็น เป็นการแสดงความรู้สึกที่ แท้จริงออกทางหน้าตาทำทาง การใช้ภาษาในการสื่อความในประโยค และมีความสามารถในการ ดำเนินการสนทนา ยุติการสนทนา กล่าวคำขอร้อง หรือกล่าวคำปฏิเสธ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินพฤติกรรมแสดงออกของนักเรียน ก่อนและหลังการทำกิจกรรมของ ด.ช.เชิรวัฒน์ ด้วงไม้ (น้องสตางค์)

วิธีการดำเนินการ

1. ครูสังเกตพฤติกรรมการพูดในห้องเรียนของนักเรียน
2. ครูจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้นักเรียนออกมาทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนได้แก่
 - กิจกรรมที่1 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาแนะนำตัวเองที่ละคนหน้าชั้นเรียน
 - กิจกรรมที่2 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผลไม้
 - กิจกรรมที่3 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมานำเสนอผลงานที่ตนเองระบายสีเกี่ยวกับผักและผลไม้
 - กิจกรรมที่4 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงรสชาติของผักและผลไม้ที่ตนเองชอบ
 - กิจกรรมที่5 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผัก
 - กิจกรรมที่6 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงผักที่ตนเองชอบ
 - กิจกรรมที่7 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงกิจกรรมที่ตนเองได้ทำกับผู้ปกครอง
3. ครูกล่าวชมเชยเด็ก เมื่อออกมาพูดหน้าชั้นเรียน
4. ครูบันทึกแบบประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูล ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์
2. ภาพใบงาน/ชิ้นงาน
3. แบบประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนก่อนการจัดกิจกรรม
4. แบบประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรม

ระดับคุณภาพ

2 หมายถึง เด็กมีความกล้าแสดงออกด้วยตนเอง

1 หมายถึง เด็กกล้าแสดงออกน้อยมากครูต้องคอยกระตุ้น

0 หมายถึง เด็กไม่กล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์จากแบบประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน ก่อนทำกิจกรรมและหลังการทำกิจกรรม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน (ก่อนการทำกิจกรรม)

ของ เด็กชายเชียววัฒน์ ด้วงไม้ (น้องสตางค์)

ระดับชั้นอนุบาล 3 ขวบ (ห้อง 3/2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสำโรงใหม่

ข้อ	พฤติกรรม	ระดับคุณภาพ			หมายเหตุ
		2	1	0	
1	กล้าพูดกล้าแสดงออก		/		ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง เด็กมีความกล้าแสดงออกด้วยตนเอง 1 หมายถึง เด็กกล้าแสดงออก น้อยมากครูต้องคอยกระตุ้น 0 หมายถึง เด็กไม่กล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน
2	ฟังผู้อื่นพูดจนจบและพูดโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง		/		
3	แสดงความพอใจในผลงานของตนเอง			/	
4	เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆ		/		
5	แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์			/	
รวม		0	3	2	
ค่าเฉลี่ย		0	0.6	0.4	
ค่าเฉลี่ยร้อยละ		0	60	40	

(ลงชื่อ) ชุติมาพร ชื่นพงษา ผู้ประเมิน

(นางสาวชุติมาพร ชื่นพงษา)

ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก

แบบประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน (หลังการทำกิจกรรม)
 ของ เด็กชายเชียววัฒน์ ด้วงไม้ (น้องสตางค์)
 ระดับชั้นอนุบาล 3 ขวบ (ห้อง 3/2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสำโรงใหม่

ข้อ	พฤติกรรม	ระดับคุณภาพ			หมายเหตุ
		2	1	0	
1	กล้าพูดกล้าแสดงออก	/			ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง เด็กมีความกล้า แสดงออกด้วยตนเอง 1 หมายถึง เด็กกล้าแสดงออก น้อยมากครูต้องคอยกระตุ้น 0 หมายถึง เด็กไม่กล้า แสดงออกหน้าชั้นเรียน
2	ฟังผู้อื่นพูดจนจบและพูดโต้ตอบ เกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง	/			
3	แสดงความพอใจในผลงานของ ตนเอง		/		
4	เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆ	/			
5	แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้ เหมาะสมกับบางสถานการณ์		/		
รวม		3	2	0	
ค่าเฉลี่ย		0.6	0.4	0	
ค่าเฉลี่ยร้อยละ		60	40	0	

(ลงชื่อ) ชุติมาพร ชื่นพงษา ผู้ประเมิน
 (นางสาวชุติมาพร ชื่นพงษา)
 ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก

สรุปผลการวิจัย

จากการสังเกตพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน ระดับชั้นอนุบาล 3 ขวบ (ห้อง 3/2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสำโรงใหม่ ก่อนและหลังการทำกิจกรรมของ เด็กชายเชียววัฒน์ ด้วงไม้ (น้องสตางค์) พบว่า

ก่อนทำกิจกรรม กล้าพูดกล้าแสดงออก ฟังผู้อื่นพูดจนจบและพูดโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และเล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆ ได้ระดับคะแนน 1 ส่วนแสดงความพอใจในผลงานของตนเอง และแสดงอารมณ์ความรู้สึกได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์ ได้ระดับคะแนน 0

ระดับคะแนน 1 รวมได้ 3 ค่าเฉลี่ย 0.6 คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 60

ระดับคะแนน 0 รวมได้ 2 ค่าเฉลี่ย 0.4 คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 40

หลังทำกิจกรรม กล้าพูดกล้าแสดงออก ฟังผู้อื่นพูดจนจบและพูดโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และเล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆ ได้ระดับคะแนน 2 ส่วนแสดงความพอใจในผลงานของตนเอง และแสดงอารมณ์ความรู้สึกได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์ ได้ระดับคะแนน 1

ระดับคะแนน 2 รวมได้ 3 ค่าเฉลี่ย 0.6 คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 60

ระดับคะแนน 1 รวมได้ 2 ค่าเฉลี่ย 0.4 คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 40

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

1. ภายหลังจากการแก้ไขพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกมาพูดหน้าชั้นเรียนของ เด็กชายเชียววัฒน์ ด้วงไม้ (น้องสตางค์) โดยใช้การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ พบว่า เด็กชายเชียววัฒน์ ด้วงไม้ (น้องสตางค์) มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกมาพูดหน้าชั้นเรียนดีขึ้นคือยืนด้วยท่าทางมั่นใจกล้ามองเพื่อนๆ และใช้น้ำเสียงที่ชัดเจนฟังชัดมากขึ้น

2. ภายหลังจากการแก้ไขพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกมาพูดหน้าชั้นเรียนของ เด็กชายเชียววัฒน์ ด้วงไม้ (น้องสตางค์) โดยใช้การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ พบว่า เด็กชายเชียววัฒน์ ด้วงไม้ (น้องสตางค์) มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออก กล้าพูดกล้าคุยกับคุณครูและเพื่อน สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถนำทักษะที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

การสะท้อนผลการเรียนรู้

การแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน ระดับชั้นอนุบาล 3 ขวบ (ห้อง 3/2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสำโรงใหม่ โดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์เข้ามามีส่วนช่วยให้เด็กเกิดความกล้าแสดงออก ข้าพเจ้าได้ทำการวิจัย โดยทำการสังเกตพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกมาพูดหน้าชั้นเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนระดับชั้นอนุบาล 3 ขวบ (ห้อง 3/2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสำโรงใหม่ มีพฤติกรรมเปลี่ยนจากไม่กล้าแสดงออกมาพูดหน้าชั้นเรียน เป็นการมีความกล้าแสดงออก กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาการนำกิจกรรมเสริมประสบการณ์ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาด้านพฤติกรรมในด้านต่างๆ
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผลการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์กับการจัดกิจกรรมรูปแบบอื่นๆ เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำวิจัย

1. นักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน
2. นักเรียนนำทักษะที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

รายการอ้างอิง

กุลยา ตันติผลาชีวะ.(2551).การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนสำหรับเด็กปฐมวัย.กรุงเทพฯ:

เบนร-เบสบู๊คส์.

กัณทิมา.(2553).รายงานการวิจัย.เข้าถึงได้จาก:<http://www.lopburi1.go.th>

(วันที่ค้นข้อมูล:26มกราคม2562).

ศรีสุดา คัมภีร์ภัทร.(2549).วิจัยศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการ

จัดประสบการณ์การเล่นทานไปวาดไปแบบร่วมมือ.เข้าถึงได้จาก[http://](http://sangtian-myproductions.blogspot.com/2008/12/1.html)

sangtian-myproductions.blogspot.com/2008/12/1.html (วันที่ค้นข้อมูล:

26

มกราคม2562).

ประภัสรา โคตะขุน.(2555).การกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย.เข้าถึงได้ จาก:[https://](https://sites.google.com/site/prapasara/f6)

sites.google.com/site/prapasara/f6(วันที่ค้นข้อมูล:26มกราคม2562).

อภิญา ทหารวานิช. (2553).การแก้ปัญหาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็ก

ปฐมวัย.เข้าถึงได้ จาก:[www.sl.ac.th/html_edu/sl/temp_emp_research/](http://www.sl.ac.th/html_edu/sl/temp_emp_research/549.doc)

549.doc(วันที่ค้นข้อมูล:26มกราคม2562).

<https://www.im2market.com/2016/02/12/2892>

<https://dictionary.sanook.com/search/dict-th-en-lexitron/ไม่กล้า>

ภาคผนวก

แผนการจัดกิจกรรม

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาแนะนำตัวเองที่ละคนหน้าชั้นเรียน

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าพูดหน้าชั้นเรียนดีขึ้น

ประสบการณ์สำคัญ

การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง

อุปกรณ์

-

วิธีการดำเนินกิจกรรม

ครูแนะนำตนเองให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง จากนั้นให้นักเรียนทุกคนแนะนำตัวเองหน้าชั้นเรียนที่ละคน

.....

กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผลไม้

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าพูดหน้าชั้นเรียนดีขึ้น

ประสบการณ์สำคัญ

การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง

อุปกรณ์

-

วิธีการดำเนินกิจกรรม

ครูเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับผลไม้ให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งใช้คำถามกระตุ้นเกี่ยวกับเรื่องผลไม้ จากนั้นให้นักเรียนทุกคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผลไม้หน้าชั้นเรียนที่ละคน

แผนการจัดกิจกรรม

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมานำเสนอผลงานที่ตนเองระบายสีเกี่ยวกับผักและผลไม้

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าพูดหน้าชั้นเรียนดีขึ้น

ประสบการณ์สำคัญ

การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่นและผลงาน

อุปกรณ์

- กระดาษ
- สีเทียน

วิธีการดำเนินกิจกรรม

ครูให้นักเรียนระบายสีภาพผลไม้ จากนั้นให้นักเรียนทุกคนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

.....

กิจกรรมที่ 4 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงรสชาติของผักและผลไม้ที่ตนเองชอบ

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าพูดหน้าชั้นเรียนดีขึ้น

ประสบการณ์สำคัญ

การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด

อุปกรณ์

- ผลไม้ต่างๆ

วิธีการดำเนินกิจกรรม

ครูให้นักเรียนแต่ละคนออกมาชิมผลไม้รสชาติต่างๆ จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงรสชาติของผลไม้ที่ตนเองชอบหน้าชั้นเรียนทีละคน

แผนการจัดกิจกรรม

กิจกรรมที่ 5 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผัก

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าพูดหน้าชั้นเรียนดีขึ้น

ประสบการณ์สำคัญ

การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง

อุปกรณ์

-

วิธีการดำเนินกิจกรรม

ครูเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับผักให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งใช้คำถามกระตุ้นเกี่ยวกับเรื่องผัก จากนั้นให้นักเรียน
ทุกคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผักหน้าชั้นเรียนทีละคน

.....

กิจกรรมที่ 6 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงผักที่ตนเองชอบ

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าพูดหน้าชั้นเรียนดีขึ้น

ประสบการณ์สำคัญ

การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง

อุปกรณ์

-

วิธีการดำเนินกิจกรรม

ครูเล่าเกี่ยวกับผักที่ครูชอบให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนแต่ละคนออกมาพูดเกี่ยวกับ ผักที่ตนเองชอบ
หน้าชั้นเรียนทีละคน

แผนการจัดกิจกรรม

กิจกรรมที่ 7 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงกิจกรรมที่ตนเองได้ทำกับผู้ปกครอง

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าพูดหน้าชั้นเรียนดีขึ้น

ประสบการณ์สำคัญ

การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง

อุปกรณ์

-

วิธีการดำเนินกิจกรรม

ครูให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงกิจกรรมที่ตนเองได้ทำกับผู้ปกครองที่บ้านในช่วงหลังเลิกเรียน โดยให้ออกมาเล่าหน้าชั้นเรียนทีละคน

ภาพประกอบแผนการจัดกิจกรรม

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาแนะนำตัวเองที่ละคนหน้าชั้นเรียน

ภาพกิจกรรมที่ 1

กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผลไม้

ภาพกิจกรรมที่ 2

ภาพประกอบแผนการจัดกิจกรรม

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมานำเสนอผลงานที่ตนเองระบายสีเกี่ยวกับผักและผลไม้

ภาพกิจกรรมที่ 3

กิจกรรมที่ 4 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงรสชาติของผักและผลไม้ที่ตนเองชอบ

ภาพกิจกรรมที่ 4

ภาพประกอบแผนการจัดกิจกรรม

กิจกรรมที่ 5 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผัก

ภาพกิจกรรมที่ 5

กิจกรรมที่ 6 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงผักที่ตนเองชอบ

ภาพกิจกรรมที่ 6

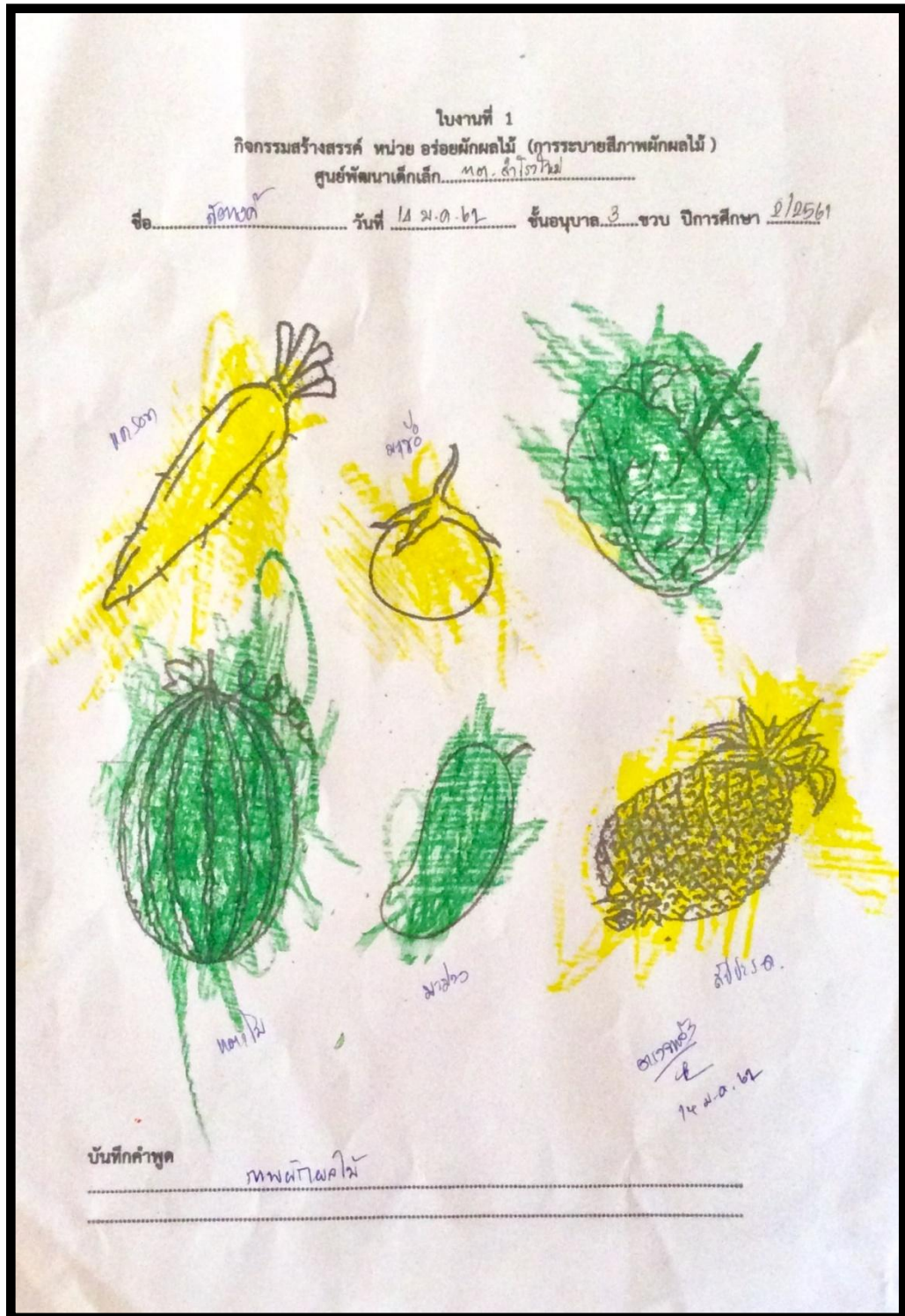
ภาพประกอบแผนการจัดกิจกรรม

กิจกรรมที่ 7 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงกิจกรรมที่ตนเองได้ทำกับผู้ปกครอง

ภาพกิจกรรมที่ 7

ภาพใบงาน/ชิ้นงาน

แบบประเมินพฤติกรรมกรรมการแสดงออกของนักเรียน
 ของ เด็กชายเชียววัฒน์ ด้วงไม้ (น้องสตางค์)
 ระดับชั้นอนุบาล 3 ขวบ (ห้อง 3/2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสำโรงใหม่

ข้อ	พฤติกรรม	ระดับคุณภาพ			หมายเหตุ
		2	1	0	
1	กล้าพูดกล้าแสดงออก				ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง เด็กมีความกล้าแสดงออกด้วยตนเอง 1 หมายถึง เด็กกล้าแสดงออก น้อยมากครูต้องคอยกระตุ้น 0 หมายถึง เด็กไม่กล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน
2	ฟังผู้อื่นพูดจนจบและพูดโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง				
3	แสดงความพอใจในผลงานของตนเอง				
4	เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆ				
5	แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์				
รวม					
ค่าเฉลี่ย					
ค่าเฉลี่ยร้อยละ					

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นางสาวชุตติมาพร ชื่นพงษา)

ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก